

רע"פ 6979/22 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 6979/22

לפני:

כבוד השופט י' אלרון

המבקש:

פלוני

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד ב-ע"פ 41954-04-22 מיום 12.9.2022 שניתן על ידי השופטים ד' מרשק מרום, י' צלקובניק ו-ע' דרויאן-גמליאל

בשם המבקש:

עו"ד יעקב שקלאר

החלטה

- לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (השופטים ד' מרשק מרום, י' צלקובניק ו-ע' דרויאן-גמליאל) ב-ע"פ 41954-04-22 מיום 12.9.2022, בגדרו נדחה ערעור המבקש על הכרעת דינו וגזר דינו של בית משפט השלום בפתח-תקווה (השופטת א' דניאלי) ב-ת"פ 53427-08-19 מיום 3.6.2020 ומיום 15.3.2022 בהתאמה.

2. על פי עיקרי עובדות כתב האישום המתוקן, המבקש והמתלוננת התגוררו יחד כבני זוג בדירה בפתח תקווה (להלן: הדירה). לפי האישום הראשון, ביום 23.3.2018 בשעות הערב, המבקש והמתלוננת התארחו לארוחה בדירת חברים. בתום הארוחה, ולאחר ששתו לשוכרה, המבקש והמתלוננת יצאו מדירת החברים. המבקש הכה את המתלוננת בכך שמשך בשערות ראשה, דחף אותה וכיבה על צווארה סיגריה. בהמשך, כאשר המתלוננת ניסתה לצאת מהרכב ונפלה, המבקש סטר לה בפניה ועוברי אורח שהיו במקום סייעו למתלוננת להגיע לדירתה. לאחר מכן, המבקש יצא מרכבו, עלה בעקבות המתלוננת לדירה, וכשהגיעו לדלת הכניסה הטיח את ראשה של המתלוננת בדלת.

בבוקר למחרת, סמוך לשעה 9:00, המתלוננת הודיעה למבקש במהלך שיחת טלפון כי היא תעדכן את אימו על "מה שהתרחש אתמול". המבקש בתגובה איים על המתלוננת באומרו כי "מה שקרה אתמול זה כלום לעומת מה שיקרה היום" וכי ירצח אותה. בעקבות מעשי המערער, למתלוננת נגרמו חבלות בדמות המטומה במרפקה וכוויה בצארה.

3. לפי האישום השני, ביום 16.3.2018, המבקש והמתלוננת נסעו יחד עם כלבתם ברכב, כאשר בשלב מסוים הכלבה הקיאה ברכב. בתגובה המבקש החל לצעוק על המתלוננת. בהמשך, בדרכם חזרה לדירה, הכלבה הקיאה פעם נוספת. המבקש תקף את המתלוננת בכך שמשך בשערות ראשה, ודחף את ראשה לתוך הקיאה בעודו צועק לעברה "תנקי את זה, בת זונה".

בגין האמור בכתב האישום המתוקן, למבקש יוחסו עבירות של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בן זוג לפי סעיף 382(ג) לחוק; ותקיפה סתם כלפי בן זוג לפי סעיף 382(ב) לחוק.

4. המבקש הורשע על פי הודאתו בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן, במסגרת הסדר טיעון אשר לא כלל הסכמה לעניין העונש.

5. בית משפט השלום בגזר דינו הדגיש כי המבקש פעל באופן "אלים, כוחני, משפיל ומבזה" המצדיק עונש מאסר של ממש, וכי עיקר החומרה במעשיו אינו הנזק שנגרם למתלוננת, אלא ממד ההשפלה והביזוי הכרוכים במעשיו. בהינתן האמור, ובשים לב למדיניות הענישה הנוהגת, בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 חודשי מאסר ועד 30 חודשי מאסר.

בגזירת עונשו של המבקש בגדרי המתחם, בית המשפט נתן דעתו, בין היתר, להודאתו במעשים והאופן בו נטל עליהם אחריות; העדר עבר פלילי לחובתו; והתרשמות שירות המבחן לפיה המבקש מתקשה לקבל אחריות על מעשיו והוא אינו מכיר בבעייתיות בדפוסי השימוש באלכוהול ואלימות.

אשר על כן, בית משפט השלום גזר על המבקש 13 חודשי מאסר בפועל; 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור עבירת אלימות או איומים, למשך 3 שנים; ופיצוי למתלוננת בסך 5,000 ש"ח.

6. בית המשפט המחוזי דחה את ערעור המבקש על פסק דינו של בית משפט השלום. נקבע כי אין לאפשר למבקש לחזור בו מהודאתו, זאת, בין היתר, לנוכח העובדה שהמבקש יוצג על ידי סניגורית דוברת שפתו, וניתן לו ליווי של מתורגמנית; מאחר שהסדר הטיעון פורט בפניו, והוא הודה בעובדות כתב האישום המתוקן לאחר שאישר כי הוא מבין את ההסדר; כי המבקש לא ביקש לחזור בו מהודאתו ולא טען לחפותו בפני בית משפט השלום; ובהתחשב בכך שהמבקש שב והודה במעשיו לפני מתן גזר הדין. בהקשר זה, נקבע כי הטענה לחזרה מהודאה מצד המבקש "אין בה יותר מאשר צעד טקטי" נוכח "פגיעה אפשרית בהסדרת מעמדו בישראל".

ערעור המבקש על גזר דינו נדחה אף הוא. נקבע כי אין להתערב בגזר הדין נוכח החומרה והכיעור במעשי המבקש לצד אי קבלת אחריות של ממש על מעשיו. עוד הובהר כי הטענה לפיה הסדרת מעמדו של המבקש בישראל תיפגע עקב עונש המאסר בפועל, אין בה עילה להקלת העונש בהינתן נסיבות ביצוע העבירות.

7. מכאן הבקשה שלפניי, עמה הוגשה בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל.

8. המבקש שב על טענתו כי יש לבטל את הודאתו במיוחד לו משהודאתו אינה כנה. לצורך זאת, המבקש מסתמך על הכחשתו את המעשים בפני שירות המבחן והסברו כי הודאתו ניתנה בשל שיקולי תועלת; ועל העובדה ש"מעולם לא הודה בפיו אלא מפי ב"כ". לפיכך, נטען כי משבית משפט השלום לא נדרש ישירות לכנות הודאתו, דינה להתבטל.

לחלופין, נטען כי העונש אשר נגזר על המערער מחמיר עמו יתר על המידה, נוכח שינוי הנסיבות, בכללן, חלוף הזמן מביצוע העבירות, העובדה כי אינו שותה אלכוהול והיותו "בן זוג נעים הליכות".

9. דין הבקשה להידחות.

הלכה היא כי רשות ערעור "בגלגול שלישי" תינתן במקרים חריגים בלבד המעוררים סוגיה משפטית עקרונית החורגת מעניינו הפרטי של המבקש, או במקרים בהם עולה חשש כי נגרם לו אי-צדק מהותי או עיוות דין (רע"פ 7013/22 סיד נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (27.10.2022)).

משהבקשה שלפניי נטועה בדלת אמות ענייני הפרטניים של המבקש, ואינה מקימה חשש לעיוות דין או אי צדק - יש לדחותה.

10. איני מוצא ממש בטענות המבקש ביחס להודאתו. בקשת נאשם לחזור בו מהודאתו לאחר מתן גזר הדין לא תינתן אלא במקרים חריגים בלבד, בהם עולה ממכלול הנסיבות חשש ממשי שהנאשם הודה באשמה בניגוד לרצונו החופשי, או ללא שהוא מבין את משמעות הודאתו או את משמעות הסדר הטיעון (רע"פ 19/22 אייזיק נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (10.1.2022)). זאת, בין היתר, מחשש שמא בקשתו נובעת מאי שביעות רצונו מהעונש שנגזר עליו (ע"פ 279/19 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (25.9.2019)).

בעניינינו, הודאת המבקש בכתב האישום המתוקן ניתנה לאחר שהבהיר כי הוא מבין את הסדר הטיעון, ומתורגמנית

לשפה הרוסית התלוותה לדיוני בית משפט השלום. אמנם, בפני שירות המבחן, המבקש הכחיש את ביצוע המעשים וטען כי הודה משיקולי תועלת, אולם לא די בכך כדי לקעקע את כנות הודאתו כשלעצמה. לא כל שכן, כאשר המבקש לא הטיל דופי בתוקפה של ההודאה באף שלב במסגרת ההליך בפני בית משפט השלום, אלא שב והדגיש את אחריותו למעשים קודם מתן גזר הדין (עמ' 15 ש' 26-28 לפרוטוקול הדיון מיום 15.3.2022). בהינתן האמור, ברי כי בדין הרשיע בית משפט השלום את המבקש על סמך הודאתו, ובית המשפט המחוזי צדק בכך שדחה את בקשתו לחזור בו מהודאתו.

11. אף לא מצאתי מקום להתערב בעונש אשר נגזר על המערער, בשים לב לכלל הידוע לפיו בקשה לרשות ערעור על חומרת העונש תתקבל במקרים נדירים בהם ניכרת סטייה מהותית ממדיניות הענישה בנסיבות דומות (רע"פ 5792/22 בנימין נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (5.9.2022)).

12. בית משפט זה שב ועמד לא אחת על הצורך לנקוט במדיניות ענישה מחמירה ומרתיעה כלפי עבירות אלימות במשפחה בכלל, וכלפי עבירות אלימות בין בני זוג בפרט (רע"פ 8144/21 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 14 (7.12.2021)). לצד הנזק הפיזי אשר נגרם לקרבנות העבירה, עבירות מעין אלו פוגעות בתחושת הביטחון של בני המשפחה; הן מבוצעות בהיחבא ומקשות על גילויין והענשת העברין; ואף עלולות להסלים במהרה לכדי תוצאה טראגית של ממש, כפי שארע לא פעם (רע"פ 340/21 מסרי נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (28.1.2021)).

בעניינינו, בשני אירועים נפרדים, המבקש תקף את המתלוננת - בת זוגתו באותה העת, באופן אלים ומשפיל. בין היתר, המבקש סטר למתלוננת, הטיח את ראשה בדלת דירתם ומשך בשערות ראשה. המבקש ביזה והשפיל את בת זוגתו בכך שכיבה סיגריה על צווארה ודחף את ראשה לתוך הקיץ של כלבתם. על כך, יש למצות עמו את הדין.

נוכח האמור, העונש שבית משפט השלום גזר על המבקש מתחשב כראוי בנסיבות ביצוע העבירה ובנסיבותיו האישיות - לקולה ולחומרה, ואינו מגלה עילה להתערבות בית משפט זה במסגרת "גלגול שלישי".

13. הבקשה נדחית אפוא, ממילא מתייתרת הבקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל.

ניתנה היום, ה' בחשון התשפ"ג (30.10.2022).

ש ו פ ט